

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0280

Rola turystyki związanej z rybołówstwem w dywersyfikacji rybołówstwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie roli turystyki związanej z rybołówstwem w dywersyfikacji rybołówstwa (2016/2035(INI))

(2018/C 334/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej ⁽³⁾ (ramowa dyrektywa wodna UE),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz reformy wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie „niebieskiego wzrostu” – wspieranie zrównoważonego wzrostu w unijnym sektorze żeglugi, transportu morskiego i turystyki ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2014 r. zatytułowany „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” (COM(2014)0254),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352),
- uwzględniając unijną strategię ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r., w szczególności jej cel 4 dotyczący zapewnienia zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych i dobrego stanu środowiska morskiego, w którym to celu UE zobowiązuje się między innymi do wyeliminowania negatywnego wpływu na stada ryb, gatunki, siedliska i ekosystemy, w tym „poprzez zachęty finansowe w formie przyszłych instrumentów finansowych dla rybołówstwa i polityki morskiej w odniesieniu do morskich obszarów chronionych (w tym obszarów »Natura 2000« oraz obszarów ustanowionych przez umowy międzynarodowe i regionalne); może to obejmować odbudowę ekosystemów morskich, dostosowanie działalności połowowej i wspieranie zaangażowania sektora w podejmowanie alternatywnych form działalności, takich jak turystyka ekologiczna, a także monitorowanie morskiej różnorodności biologicznej i zarządzanie nią oraz zwalczanie wyrzucania odpadów do morza”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „EUROPA 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2012 r. zatytułowany „»Niebieski wzrost« – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2014 r. zatytułowany „Europejska Strategia na rzecz większego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej” (COM(2014)0086),

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 167.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 24.

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki (A8-0221/2017),
- A. mając na uwadze stopniowe pogarszanie się sytuacji w sektorze tradycyjnego rybołówstwa;
- B. mając na uwadze, że dla wielu rybaków trudniących się tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym dywersyfikacja stała się koniecznością w celu uzyskania dodatkowych źródeł dochodów, ponieważ dotychczasowy dochód jest często niewystarczający;
- C. mając na uwadze, że w rozważaniach dotyczących zróżnicowania sektora rybołówstwa należy uwzględnić fakt, że znaczna część sektora rybołówstwa jest prawie całkowicie zależna od tradycyjnych metod połowowych;
- D. mając na uwadze, że regiony przybrzeżne i wyspiarskie cierpią z powodu poważnego pogorszenia się sytuacji gospodarczej, co skutkuje wyludnieniem, gdyż mieszkańcy tych obszarów opuszczają je, udając się na obszary, w których istnieją większe możliwości zatrudnienia i kształcenia;
- E. mając na uwadze, że choć niektóre przybrzeżne regiony rybackie są położone w pobliżu miejscowości turystycznych, nie są one w stanie osiągnąć odpowiedniego wzrostu gospodarczego, pomimo że sektory rybołówstwa i turystyki są ze sobą kompatybilne;
- F. mając na uwadze, że turystyka związana z rybołówstwem może się przyczyniać do tworzenia miejsc pracy, wspierania włączenia społecznego, do poprawy jakości życia i do rewitalizacji społeczności utrzymujących się z rybołówstwa, szczególnie na tych obszarach, gdzie inna działalność gospodarcza jest słabo rozwinięta; mając na uwadze, że potencjał ten kształtuje się bardzo różnie w zależności od regionu oraz od rodzaju rybołówstwa i wielkości statku;
- G. mając na uwadze, że turystyka związana z rybołówstwem może się przyczyniać do ograniczenia oddziaływania na stada ryb i na środowisko, a także do szerzenia wiedzy i podnoszenia świadomości na temat potrzeby ochrony środowiska i zachowania kultury; mając w szczególności na uwadze, że turystyka rybacka i usługi turystyczne oferowane przez rybaków na lądzie w wielu europejskich regionach mogą stanowić rzeczywistą formę uzupełniania i dywersyfikacji działalności podstawowej;
- H. mając na uwadze, że działalność turystyczna związana z rybołówstwem może się przyczynić do tego, że rybacy będą w większym stopniu dostrzegani przez ogół społeczeństwa, oraz do większego docenienia i zrozumienia złożonego zakresu ich działalności; mając na uwadze, że turystyka rybacka i inna działalność połowowa związana z turystyką (rybackie usługi turystyczne na lądzie, połowy rekreacyjne itp.) są jeszcze mało znane szerokiemu kręgowi odbiorców i należy uwrażliwiać konsumentów na znaczenie spożywania lokalnych produktów rybnych pochodzących z krótkiego łańcucha dostaw;
- I. mając na uwadze, że turystyka związana z rybołówstwem może być okazją do przyciągnięcia turystów dzięki szerokiej ofercie – od lokalnych produktów po ekologiczne formy działalności;
- J. mając na uwadze, że tradycyjna gastronomia związana z produktami rybołówstwa oraz tradycyjnym przemysłem przetwórstwa i produkcji konserw mogłaby stanowić ważny atut w turystyce rozwijającej się wokół sektora rybołówstwa;
- K. mając na uwadze, że wędkarstwo przynosi różnorodne korzyści społeczne i ma korzystny wpływ na ludzkie zdrowie i dobre samopoczucie;
- L. mając na uwadze, że korzyści społeczne i ekonomiczne z turystyki związanej z rybołówstwem mają w dużym stopniu charakter sezonowy, a działalność tę prowadzi się głównie w miesiącach letnich; mając na uwadze, że korzyści płynące z pozyskania większej lojalności klientów – o czym często jest mowa – mogą być obserwowane przez cały rok;
- M. mając na uwadze, że rok 2018 będzie Europejskim Rokiem Dziedzictwa Kulturowego, którego celem jest uwrażliwienie obywateli na historię Europy i na wartości płynące z ich dziedzictwa kulturowego, które stanowi wspólne dobro; mając na uwadze, że tradycyjne rybołówstwo jest częścią bogatego dziedzictwa kulturowego Europy i przyczynia się do tożsamości społeczności lokalnych, między innymi w zakresie, w jakim pomaga kształtować gusty, preferencje żywnościowe, obyczaje, historię i krajobrazy; mając na uwadze, że aspekt ten został znacznie poprawiony dzięki kontaktom z turystami;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- N. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) wspiera inwestycje, przyczyniając się do dywersyfikacji dochodów rybaków przez rozwój działalności uzupełniającej, w tym do inwestowania w dodatkowe wyposażenie bezpieczeństwa na statkach, turystykę rybacką i rybackie usługi turystyczne na lądzie, działalność gastronomiczną, usługi związane z połowami rekreacyjnymi i wędkarstwem sportowym oraz działalność dydaktyczną związaną z rybołówstwem;
- O. mając na uwadze, że nie istnieje wspólna definicja ani podstawa prawna turystyki związanej z rybołówstwem; mając na uwadze, że na przykład we Włoszech turystyka związana z rybołówstwem jest uznawana za działalność zawodową, natomiast we Francji jest klasyfikowana jako działalność uzupełniająca; mając na uwadze, że w zależności od statusu prawnego turystyki związanej z rybołówstwem mogą występować znaczące różnice dotyczące systemu opodatkowania, procedur udzielania zezwoleń, wymagań w zakresie kwalifikacji, urządzeń bezpieczeństwa itp.;
- P. mając na uwadze, że europejska ramowa dyrektywa wodna i dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej nakładają na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia dobrego stanu wód przybrzeżnych i morskich; mając na uwadze, że dyrektywa siedliskowa zobowiązuje państwa członkowskie do określenia i utrzymania siedlisk morskich i przybrzeżnych, poprzez tworzenie obszarów Natura 2000 i zarządzanie nimi;
- Q. mając na uwadze, że w większości chronionych obszarów morskich i obszarów przybrzeżnych Natura 2000 sektor turystyki ma szczególne znaczenie; mając na uwadze, że istnieją liczne pozytywne przykłady zarządzania dzielonego i partnerstwa między organami zarządzania chronionych obszarów morskich i rybakami trudniącymi się tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym na rzecz promowania turystyki rybackiej i innych sposobów prezentowania walorów tradycyjnego rybołówstwa do celów turystycznych i kulturalnych;
- R. mając na uwadze, że dane dotyczące turystyki związanej z rybołówstwem, zarówno w Europie, jak i poza Europą, są nieliczne, niespójne i nieporównywalne;
- S. mając na uwadze, że w strategii na rzecz „niebieskiego wzrostu” z 2012 r. UE określiła turystykę przybrzeżną i morską jako sektor o kluczowym znaczeniu dla rozwoju zrównoważonej i solidarnej gospodarki;
- T. mając na uwadze, że w komunikacie z 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” Komisja wskazała na konieczność opracowania strategii na rzecz zrównoważonej turystyki przybrzeżnej i morskiej;
- U. mając na uwadze, że w 2012 r. Komisja rozpoczęła konsultacje publiczne w sprawie wyzwań i możliwości dla turystyki przybrzeżnej i morskiej w Europie, a następnie, dnia 20 lutego 2014 r., opublikowała komunikat pt. „Europejska Strategia na rzecz większego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej”;
- V. mając na uwadze, że działalność połowowa związana z turystyką jest prowadzona przez rybaków trudniących się połowami komercyjnymi, aby zapewnić dywersyfikację ich działalności, promować i podnosić status ich zawodu oraz dziedzictwa społeczno-kulturowego, a także zapewnić bardziej zrównoważone wykorzystanie ekosystemów wodnych, które to cele rybacy realizują często, zabierając turystów na pokład statków rybackich; mając na uwadze, że choć działalność połowowa obejmuje w pełni aspekt turystyczny i cel rekreacyjny, nie istnieje jej precyzyjna definicja normatywna;
- W. mając na uwadze, że pojęcie „turystyka rybacka” (po włosku *pescaturismo*) oznacza turystyczno-rekreacyjną działalność połowową prowadzoną przez rybaków komercyjnych, którzy przyjmują na pokład swoich statków turystów w celu zapoznania ich ze światem rybołówstwa;
- X. mając na uwadze, że „rybackie usługi turystyczne na lądzie” (po włosku *ittiturismo*) obejmują turystykę gastronomiczną i usługi zakwaterowania, którą prowadzą rybacy komercyjni; mając na uwadze, że jedna z podstawowych różnic między dwoma wspomnianymi wyżej rodzajami turystyki polega na tym, że rybackie usługi turystyczne na lądzie nie mogą być prowadzone na pokładzie statków rybackich;
- Y. mając na uwadze, że połowy rekreacyjne są działalnością wykonywaną wyłącznie w celach rekreacyjnych lub sportowych, podczas której wykorzystuje się żywe zasoby wodne i w odniesieniu do której obowiązuje zakaz sprzedaży połowów w jakiegokolwiek formie; mając na uwadze, że choć połowy rekreacyjne nie są prowadzone w celu uzyskania dochodu, to jednak stanowią one działalność turystyczną przekładającą się na równoległą działalność gospodarczą, którą powinni zarządzać zawodowi rybacy za pośrednictwem usług, udogodnień i infrastruktury oferowanych rybakom uprawiającym połowy rekreacyjne; mając jednak na uwadze, że połowy rekreacyjne prowadzone w niekontrolowany i intensywny sposób na niektórych obszarach mogą mieć negatywny wpływ na zasoby rybne;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- Z. mając na uwadze, że brak jest wiarygodnych danych statystycznych o charakterze społeczno-gospodarczym lub środowiskowym na temat wpływu rybołówstwa rekreacyjnego na zasoby, zwłaszcza na obszarach, gdzie prowadzone są intensywne połowy rekreacyjne, i mając na uwadze, że nie istnieją jasne zasady ani nie są prowadzone wyczerpujące kontrole w zakresie połowów, a tym bardziej w zakresie nielegalnej sprzedaży produktów będących wynikiem połowów rekreacyjnych, które odbywają się za pośrednictwem nieformalnych kanałów, zasadniczo powiązanych z restauracjami;

Turystyka połowowa w państwach UE

- AA. mając na uwadze, że według analizy przeprowadzonej w 2015 r. przez przybrzeżną grupę działania (PGD) „Il Mare delle Alpi”⁽¹⁾ na temat zwyczajów i opinii obywateli na obszarze PGD jedna trzecia badanych spożywa ryby kilka razy w tygodniu, przy czym spożywają oni tylko cztery produkty spożywcze pochodzące z rybołówstwa, w tym dwa należące do zasobów słodkowodnych oraz dwa pochodzące z mórz (tuńczykowate, łosoś, dorsz i troć); mając na uwadze, że działalność połowowa związana z turystyką zwiększa świadomość co do różnorodności gatunków i tradycji kulinarnych, które często są nieznane szerokiemu kręgowi konsumentów; mając na uwadze wyraźny wpływ tej działalności na dywersyfikację nakładów połowowych;
- AB. mając na uwadze, że we Włoszech odnotowuje się stały wzrost liczby wniosków o zezwolenie na wykonywanie działalności turystycznej związanej z rybołówstwem; mając na uwadze, że według niedawno przeprowadzonego badania regiony Włoch, w których wydano najwięcej zezwoleń, to Liguria (290), Emilia-Romania (229), Sardynia (218), Kalabria (203), Kampania (200) i Sycylia (136); mając na uwadze, że łączna liczba zezwoleń wydanych w okresie od 2002 do 2012 r. wynosi 1 600; mając na uwadze, że w 2003 r. najwięcej zezwoleń wydano w następujących regionach: Kampania (63), Liguria (62), Sycylia (60) i Sardynia (59), a zaraz po nich uplasowały się Apulia (46), Kalabria (39) i Toskania (37)⁽²⁾;
- AC. mając na uwadze, że jedna trzecia floty uprawnionej do prowadzenia działalności turystycznej związanej z rybołówstwem nie może przyjmować na pokład więcej niż 4 pasażerów, 29 % może przewozić na pokładzie od 5 do 8 pasażerów, a pozostałe 37 % może zabierać na pokład od 9 do 12 turystów⁽³⁾;
- AD. mając na uwadze, że prawie całe obłożenie turystyczne przypada na lipiec i sierpień, co oznacza, że turystyka związana z sektorem rybołówstwa ma charakter zdecydowanie sezonowy, w związku z czym ważne jest promowanie dywersyfikacji;
- AE. mając na uwadze, że podobnie jak w przypadku klas wiekowych, również jeśli chodzi o wykształcenie odnotowuje się jego wyższy poziom u podmiotów prowadzących działalność w zakresie turystyki rybackiej niż u osób zajmujących się wyłącznie rybołówstwem komercyjnym; mając na uwadze, że ponad 30 % kapitanów statków rybackich posiada dyplom lub kwalifikacje zawodowe oraz co najmniej podstawową znajomość języka angielskiego (64 %), francuskiego (34 %), hiszpańskiego (16 %) lub niemieckiego (7 %)⁽⁴⁾;
- AF. mając na uwadze, że z sondażu przeprowadzonego we Włoszech wśród podmiotów prowadzących działalność w zakresie turystyki rybackiej wynika, że prowadzenie takiej działalności jest korzystne dla działań służących zachowaniu zasobów rybnych i ekosystemów morskich, w szczególności dzięki ograniczeniu połowów, jak również z perspektywy społecznej, jest korzystne dla fizycznego i psychicznego samopoczucia rybaków i ich rodzin dzięki temu, że rybacy spędzają mniej godzin na morzu⁽⁵⁾;
- AG. mając na uwadze, że odnotowano większe zaangażowanie kobiet nie tylko w działalność uzupełniającą względem działalności wykonywanej przez rybaków, lecz także w rozwijanie ich własnej działalności w sektorze turystyki związanej z rybołówstwem;
- AH. mając na uwadze, że osoby młode mogą być również uznawane za jedną z grup docelowych w kontekście rozwoju turystyki rybackiej;

⁽¹⁾ „Indagine sulle abitudini e opinioni dei cittadini nel comprensorio del GAC »il mare delle Alpi« – Analisi della pescaturismo in Italia come strumento di sviluppo sostenibile” (2015).

⁽²⁾ „L'integrazione della pesca con altre attività produttive – La pescaturismo come modello sociale e culturale”, Cenasca Cisl et al., (2005).

⁽³⁾ „Indagine sulle abitudini e opinioni dei cittadini nel comprensorio del GAC »il mare delle Alpi« – Analisi della pescaturismo in Italia come strumento di sviluppo sostenibile” (2015).

⁽⁴⁾ „L'integrazione della pesca con altre attività produttive – La pescaturismo come modello sociale e culturale”, Cenasca Cisl et al., (2005).

⁽⁵⁾ „Indagine sulle abitudini e opinioni dei cittadini nel comprensorio del GAC »il mare delle Alpi« – Analisi della pescaturismo in Italia come strumento di sviluppo sostenibile” (2015).

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

- AI. mając na uwadze, że tradycyjne rybołówstwo jest obecnie najmniej znanym rodzajem działalności w sektorze pierwotnym i działalnością, której poświęca się najmniej uwagi w badaniach i wykorzystuje w najmniejszym stopniu jako narzędzie edukacyjne na podstawowym i ponadpodstawowym poziomie nauczania;
- AJ. mając na uwadze, że istnieje wiele możliwości prowadzenia działalności edukacyjnej związanej z rybołówstwem tradycyjnym na podstawie modeli takich jak gospodarstwa edukacyjne;
- AK. mając na uwadze, że dla rozwoju działalności połowowej związanej z turystyką zasadnicze znaczenie mają partnerstwa, rybackie lokalne grupy działania (RLGD), w ramach których podmioty działające w sektorze rybołówstwa oraz inne lokalne podmioty publiczne i prywatne wspólnie opracowują i wdrażają strategię oddolną ukierunkowaną na potrzeby gospodarcze, społeczne i środowiskowe danego obszaru i odpowiadającą tym potrzebom; mając na uwadze, że chociaż RLGD w UE działają w bardzo różnych realiach i stosują bardzo różne strategie, niemal wszystkie bez wyjątku wskazały turystykę jako podstawowy czynnik rozwoju;
- AL. mając na uwadze, że Komisja utworzyła Jednostkę Wsparcia Europejskiej Sieci Obszarów Rybackich (FARNET), aby przyczynić się do wdrożenia osi 4. Europejskiego Funduszu Rybackiego; mając na uwadze, że FARNET jest platformą do tworzenia sieci kontaktów dla obszarów rybackich i wspiera RLGD w rozwijaniu lokalnych strategii, inicjatyw i projektów;
- AM. mając na uwadze, że dzięki RLGD lokalne podmioty zrozumiały, że oferta turystyczna obszaru rybackiego może ewoluować tak, by zawierać pełen pakiet działalności, i może w związku z tym pozostać atrakcyjna nawet pomimo dużej konkurencji w tym segmencie turystyki; mając na uwadze, że w ten sposób turystyka może się stać ważnym źródłem dodatkowego dochodu dla społeczności prowadzących działalność połowową, co ostatecznie wpływa na ogólny rozwój obszarów przybrzeżnych i wyspiarskich;
- AN. mając na uwadze dobre wzorce świadczące o cennej współpracy RLGD w kontekście tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w Grecji, Włoszech i Hiszpanii; mając ponadto na uwadze, że sieć FARNET zwróciła uwagę na dobre praktyki stosowane we Francji, Belgii, Hiszpanii, Chorwacji i we Włoszech ⁽¹⁾;
- AO. mając na uwadze, że w Finlandii przyjęto model oceny wpływu działalności turystycznej związanej z rybołówstwem na podstawie czasu trwania i miejsca pobytu oraz liczby odwiedzających; mając na uwadze, że we wnioskach z prowadzonej oceny ujawniono problemy dotyczące definicji „turystyki połowowej”, a także problemy związane z rzeczywistym liczeniem zrealizowanych podróży ⁽²⁾;
- AP. mając na uwadze, że festiwale są organizowane w różnych miejscowościach przybrzeżnych w państwach członkowskich, gdzie istotne jest włączenie do oferty innych środków przyciągających większą liczbę turystów, takich jak łączenie tego typu działalności z innymi ofertami wysokiej jakości w sektorze pierwotnym, takimi jak: upowszechnianie wiedzy na temat tradycyjnego rybołówstwa łodziowego i sposobu życia rybaków, a także zapewnienie kontaktów z tradycyjną kulturą, w tym z regionalnymi produktami spożywczymi i winami oraz wysokiej jakości produktami przemysłu przetwórczego i produkcji konserw, co odzwierciedla różnorodność w UE;
- AQ. mając na uwadze, że w Hiszpanii utworzono specjalistyczne agencje, takie jak „Turismo marinero – Costa del Sol”, których celem jest promowanie tradycyjnego przemysłu rybnego oraz wsparcie lokalnej ludności w rozwijaniu i reklamowaniu działalności turystycznej związanej z tym sektorem; mając na uwadze, że agencja Costa del Sol organizuje kursy kulinarne na pokładzie statków wykorzystywanych przez lokalnych rybaków, rejsy w celu obserwacji gatunków ryb oraz prowadzi działalność w zakresie połowów rekreacyjnych; mając na uwadze, że inną dostępną ofertą jest zwiedzanie z przewodnikiem parku-muzeum zwanego „Bioparc”, stworzonego specjalnie dla dzieci, gdzie mogą one poznać podstawowe pojęcia z zakresu biologii morskiej, praktyk tradycyjnego rybołówstwa (tradycyjnych narzędzi i technik połowowych) oraz miejscowej kultury; zwraca uwagę, że naśladowanie takich inicjatyw i wymiana doświadczeń w tym obszarze przez państwa członkowskie byłyby korzystne dla społeczności przybrzeżnych i wiejskich, zwłaszcza w regionach peryferyjnych ⁽³⁾;
- AR. mając na uwadze, że Komisja, Parlament i państwa członkowskie nie mogą zatem w sposób nieprzemysłany zabraniać połowów prowadzonych tradycyjnymi metodami na małą skalę przez gospodarstwa rodzinne, lecz muszą uprzednio dokonać właściwej oceny skutków, aby nie uniemożliwiać pojawiania się zrównoważonej, prowadzonej na małą skalę i autentycznej turystyki połowowej wykorzystującej tradycyjne narzędzia połowowe;
- AS. mając na uwadze, że w Chorwacji w miesiącach letnich odbywają się festiwale rybackie w przybrzeżnych i wyspiarskich ośrodkach turystycznych, których celem jest promowanie tradycji rybackich, dziedzictwa kulturowego i historycznego, lokalnej gastronomii i tradycyjnego stylu życia;

⁽¹⁾ Analiza społeczno-gospodarcza turystyki związanej z rybołówstwem w ramach EUSAIR – projekt Nemo 1M-MED14-11, WP 2, działanie 2.3.

⁽²⁾ „Perspektywy dla rozwoju działalności turystycznej związanej z rybołówstwem”, Parlament Europejski IP/B/PECH/IC/2013-103 (2014 r.),

⁽³⁾ „Perspektywy dla rozwoju działalności turystycznej związanej z rybołówstwem”, Parlament Europejski IP/B/PECH/IC/2013-103 (2014 r.),

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

1. uważa, że kwestią o zasadniczym znaczeniu jest przeprojektowanie i dostosowanie statków rybackich do prowadzenia działalności turystycznej, pamiętając o tym, że statki muszą zostać odnowione w celu zapewnienia turystom bezpieczeństwa oraz zadbania o to, by nie wystąpiły przeszkody w odniesieniu do działalności połowowej, przy jednoczesnym zagwarantowaniu komfortu niezbędnego do tego, by świadczone usługi stały się miłym doświadczeniem, lecz bez zwiększania zdolności połowowej tych statków; zaznacza jednak, że tego typu zmiany nie mogą prowadzić, zwłaszcza poza sezonem turystycznym, do jakichkolwiek ograniczeń dla rybołówstwa komercyjnego;
2. zwraca uwagę na wciąż niewykorzystany potencjał turystyki związanej z rybołówstwem, która może przynieść znaczne korzyści dla społeczności żyjących na obszarach przybrzeżnych poprzez różnicowanie źródeł lokalnego dochodu; w tym kontekście uważa, że turystyka rybacka na morzu i rybackie usługi turystyczne na lądzie mogą stanowić działalność uzupełniającą komercyjną działalność połowową oraz zapewnić dodatkowe dochody dla społeczności trudniących się rybołówstwem;
3. uważa, że strategicznym celem inicjatywy Komisji powinno być promowanie działalności w zakresie turystyki rybackiej, rybackich usług turystycznych na lądzie oraz turystyki związanej z wędkarstwem sportowym, a także wspieranie ich pełnego rozwoju w całej UE przez stworzenie wspólnej sieci i wspólnych ram służących temu celowi;
4. wzywa Komisję, by za pośrednictwem Europejskiej Komisji Turystyki i jej portalu visiteurope.com wspierała miejscowości wyspecjalizowane w zrównoważonej rekreacyjnej turystyce połowowej w Europie i przez ukierunkowaną kampanię informacyjną zwróciła uwagę gospodarstw rybackich na potencjał tych nowych i zrównoważonych modeli działalności gospodarczej i szanse na rozwój, jakie one niosą;
5. wzywa Komisję do pobudzenia tworzenia i rozwoju turystyki połowowej, stosując zróżnicowaną strategię biznesową, która będzie odpowiednia do potencjału tego segmentu i zdolna do zaspokojenia jego potrzeb w bardziej efektywny sposób, poprzez dążenie do stworzenia nowej formy turystyki, w której najważniejsze kwestie będą dotyczyć między innymi jakości, elastyczności, nowatorstwa i zachowania dziedzictwa historyczno-kulturowego na obszarach rybackich, jak również środowiska i zdrowia; wzywa też Komisję do promowania i wspierania inwestycji w rybołówstwo w obszarze turystyki w celu stworzenia zróżnicowanych zdolności w zakresie turystyki poprzez wspieranie gastronomii związanej z nieprzemysłowo poławianymi produktami rybnymi, działaniami z zakresu turystyki wędkarskiej, turystyki podwodnej i nurkowej itp., wykorzystując tym samym w sposób zrównoważony dziedzictwo w obszarze rybołówstwa i rozpoznawalność określonego regionu rybackiego;
6. wzywa Komisję – w interesie pobudzania do tworzenia i rozwijania turystyki połowowej – do promowania i aktywnego wspierania inwestycji w dywersyfikację rybołówstwa w dziedzinie kultury i sztuki jako części tradycyjnego dziedzictwa (rękodzieło, muzyka i taniec itp.) oraz do wspierania inwestycji w promowanie tradycji, historii i dziedzictwa w obszarze rybołówstwa w ujęciu ogólnym (narzędzia połowowe, techniki, dokumenty historyczne itp.) dzięki otwieraniu muzeów i organizowaniu wystaw bezpośrednio dotyczących rybołówstwa przybrzeżnego;
7. wzywa Komisję do zbadania możliwości mieszanego wykorzystania statków przeznaczonych do działalności związanej z połowami, tak by nadal zachowując swoje oryginalne przeznaczenie, mogły one prowadzić także inne rodzaje działalności związane z rekreacją i turystyką, takie jak dni wiedzy o żegludze lub działania związane z przetwarzaniem, nauką lub gastronomią itp., na wzór systemu, który funkcjonuje w sektorze wiejskim i obejmuje szkoły gospodarki wiejskiej lub gospodarstwa agroturystyczne;
8. uważa, że w tym celu konieczne jest stworzenie europejskiej sieci działalności połowowej związanej z turystyką oraz europejskiej sieci usług turystycznych związanych z wędkarstwem sportowym i połowami rekreacyjnymi, w oparciu o udany przykład sieci FARNET, która udzieliła znaczącej pomocy RLGD;
9. uważa, że istnieje pilna potrzeba, by starannie kierować polityką wsparcia i należyście ocenić ich wyniki, a także by usystematyzować, ujednoczyć i usprawnić gromadzenie danych statystycznych na temat wpływu tych działań dywersyfikacyjnych na dochody europejskich obszarów połowowych; podkreśla również znaczenie kontrolowania rzeczywistego wpływu połowów rekreacyjnych jako działalności gospodarczej, ich wpływu na zasoby i ewentualną konkurencję z sektorem rybołówstwa zawodowego za pomocą nieformalnych mechanizmów sprzedaży; zachęca Komisję, by zagwarantowała udział podmiotów zawodowo zajmujących się rybołówstwem w proces opracowywania takich środków monitorowania;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwijania i wspierania partnerstw z sektorem turystyki połowowej wspieranym przez organy zarządzania chronionym obszarem morskim w chronionych obszarach morskich i obszarach Natura 2000 w celu ochrony zasobów naturalnych w połączeniu z promowaniem i rozwijaniem kultury dzięki odpowiedzialnemu użytkowaniu;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

11. uważa, że kluczowe znaczenie ma zharmonizowanie na szczeblu UE definicji działalności połowowej związanej z turystyką, ze szczególnym uwzględnieniem turystyki rybackiej, turystyki związanej z rybołówstwem, turystyki związanej z akwakulturą oraz turystyki związanej z wędkarstwem sportowym/połowami rekreacyjnymi; definicja ta powinna uwzględniać dużą różnorodność form tej działalności, gwarantować konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i zapewnić, że turystyka związana z rybołówstwem będzie uznawana za działalność dodatkową, która umożliwia rybakom uzupełnienie ich głównej działalności rybackiej, pozostając w ramach sektora rybołówstwa;

12. podkreśla znaczenie rozróżnienia poszczególnych rodzajów turystyki związanej z rybołówstwem, takich jak turystyka połowowa (turystyka rybacka i rybackie usługi turystyczne na lądzie), rekreacja na wodach morskich i przybrzeżnych, połowy rekreacyjne (w tym wędkarstwo), rybołówstwo śródlądowe, i rodzajów aktywności związanej z dziedzictwem i kulturą, których celem jest stworzenie efektów synergii z inicjatywami na rzecz wprowadzania do obrotu wysokiej jakości produkcji podstawowej, przy poszanowaniu dziedzictwa naturalnego, ochrony zwierząt i różnorodności biologicznej;

13. zważywszy na ogromne zróżnicowanie sytuacji unijnych operatorów rybołówstwa związanych z turystyką, wzywa Komisję do przyjęcia wspólnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa żeglugi, wymogów higieniczno-sanitarnych w odniesieniu do statków, na których prowadzona jest turystyczna działalność połowowa, oraz ewentualnych ulg podatkowych, przy czym wymienione środki muszą zapewniać wystarczającą elastyczność ze względu na duże różnice między przedsiębiorstwami połowowymi i statkami rybackimi oraz specyfikę regionalną;

14. zaleca uwzględnienie zasad dekarbonizacji i efektywności energetycznej statków wśród dostosowań, których wymagają statki zmotoryzowane dostosowane do wykorzystania w tych działaniach;

15. uważa, że warto byłoby zapewnić odpowiednią infrastrukturę do celów transportu i zakwaterowanie turystów, a także utrzymanie i pielęgnację przestrzeni publicznych, które są niezbędne dla zapewnienia sukcesu działalności turystycznej w długim terminie;

16. wzywa państwa członkowskie, aby wypełniały swoje zobowiązania wynikające z europejskiej ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej w celu zapewnienia dobrego stanu wód przybrzeżnych i morskich, w szczególności przez zwiększenie zasobooszczędności oraz usprawnienie skutecznego zapobiegania i podejścia w odniesieniu do zanieczyszczeń i odpadów;

17. wzywa państwa członkowskie do zmniejszenia obciążeń administracyjnych przez uproszczenie procedur udzielania zezwoleń oraz innych procedur biurokratycznych;

18. podkreśla, że działania te powinny być zgodne z zasadami ochrony różnorodności biologicznej, obszarami Natura 2000 i chronionymi obszarami morskimi (europejska strategia ochrony różnorodności biologicznej, dyrektywa ptasia i dyrektywa siedliskowa), i w związku z tym konieczne jest umocnienie dialogu i zwiększenie synergii z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi;

19. uważa, że należy promować szkolenia dla rybaków, hodowców z sektora akwakultury, a także ich rodzin oraz wszystkich osób zainteresowanych na szczeblu lokalnym, aby zapewnić, że posiadają oni umiejętności językowe i wiedzę niezbędną do przyjęcia turystów i zapewnienia im bezpieczeństwa, oraz zagwarantować promowanie wiedzy na temat biologii morskiej, lokalnych gatunków ryb oraz tradycji środowiskowych i kulturowych; wzywa Komisję i Radę do uznania roli odgrywanej przez kobiety w sektorze turystyki połowowej oraz w zrównoważonym rozwoju obszarów zależnych od rybołówstwa w celu zagwarantowania równego udziału kobiet;

20. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do szerokiego rozpowszechniania informacji o prowadzonym przez Komisję Europejskim Portalu Mobilności Zawodowej (EURES), który – w dziale poświęconym „niebieskim” miejscom pracy – oferuje osobom poszukującym pracy i pracodawcom informacje o możliwościach zatrudnienia, zapotrzebowaniu na konkretne umiejętności i szkolenia, oraz do wspierania otwartych kursów internetowych służących podnoszeniu kwalifikacji i przekwalifikowaniu pracowników w zakresie zarządzania turystyką i innowacyjnej turystyki rybackiej;

21. wzywa Komisję do uwzględnienia w europejskim portalu dla małych przedsiębiorstw specjalnego działu, który pomógłby przedsiębiorcom/rybakom pozyskiwać finansowanie na działalność w dziedzinie turystyki związanej z rybołówstwem;

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

22. uważa, że zdobywanie umiejętności zawodowych w takich dziedzinach jak marketing cyfrowy, zarządzanie i utrzymanie komunikacji za pośrednictwem mediów społecznościowych, zarządzania społeczno-kulturowego, jak i umiejętności językowych powinno być priorytetem na obszarach połowowych, tak aby promować zarówno tworzenie, jak i upowszechnianie oferty turystyki związanej z rybołówstwem;
23. uważa za istotne, by zapewnić zróżnicowaną ofertę turystyczną przez opracowanie strategii w oparciu o lokalną specyfikę, związaną z nią specjalizację oraz dostępne zasoby; w tym celu wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania zrównoważonych form turystyki i ekoturystyki, w tym między innymi przez innowacyjne strategie marketingowe, które zwracałyby szczególną uwagę na tradycyjne cechy działalności i cechy zrównoważonego rozwoju oraz które byłyby objęte ciągłym monitorowaniem, tak aby zapewnić równowagę między popytem a podażą;
24. wzywa do opracowania kompleksowej oferty zapewniającej konsumentom pełne doświadczenia w oparciu o zorganizowane, synergiczne połączenie wszystkiego, co ma do zaoferowania dany obszar, a także do tworzenia partnerstw w celu przyciągnięcia konsumentów dzięki dynamice turystyki działającej już na obszarach przylegających do tradycyjnych obszarów połowowych, takich jak turystyka konferencyjna czy zawodowa;
25. apeluje do Komisji o wsparcie i propagowanie udziału rybołówstwa i pracowników sektora rybołówstwa w projektach w zakresie turystyki kulturalnej i turystyki związanej z dziedzictwem, takich jak odkrywanie na nowo kultury morskiej oraz miejsc istotnych dla tradycyjnego rybołówstwa i zawodów z nim związanych;
26. zwraca uwagę na znaczenie współpracy operatorów turystycznych z rybakami w celu maksymalizacji potencjału turystyki związanej z rybołówstwem;
27. podkreśla znaczenie działalności turystycznej związanej z obserwacją dzikiej fauny i flory, w szczególności obserwacją wielorybów, przy jednoczesnym poszanowaniu naturalnych siedlisk dzikich zwierząt i potrzeb biologicznych; może to przynieść liczne korzyści edukacyjne, środowiskowe, naukowe i inne korzyści społeczno-ekonomiczne, a także przyczynić się do zwiększenia znajomości i świadomości wartości tych wyjątkowych gatunków oraz cennego środowiska, w jakim żyją;
28. wzywa państwa członkowskie oraz organy regionalne i lokalne do zapewnienia innowacyjnej i zrównoważonej infrastruktury, w tym łączności internetowej i technologii informacyjnych, tak aby wspierać rozwój turystyki związanej z rybołówstwem oraz modernizować istniejącą infrastrukturę morską, rzeczną i związaną z jeziorami;
29. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz organy regionalne i lokalne do zintensyfikowania kampanii promocyjnych i komunikacyjnych, także w kontekście inicjatyw takich jak „Modelowe Ośrodki Turystyczne Europy” oraz Europejski Rok Dziedzictwa Kulturowego, który będzie obchodzony w 2018 r., w dążeniu do szerzenia wiedzy i podniesienia świadomości na temat tradycyjnej kultury rybołówstwa i akwakultury; wzywa w związku z tym zainteresowane strony do wykorzystania potencjału turystów, także tych, którzy mogą podróżować poza sezonem;
30. uważa, że odpowiedzialne i zrównoważone modele biznesowe dywersyfikacji rybołówstwa muszą pociągać za sobą poszanowanie kultury lokalnych społeczności rybackich i przyczyniać się do ochrony ich tożsamości; podkreśla w szczególności, że turystyczne połowy rekreacyjne powinny być zgodne z interesami małych lokalnych przedsiębiorstw zajmujących się tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym;
31. uważa, że ważne jest rozwijanie turystyki rybackiej i rybackich usług turystycznych na lądzie jako rodzajów aktywności w ramach „aktywnych wakacji”, z uwzględnieniem ważnych dodatkowych korzyści takich jak promowanie kultury morskiej, wspieranie tradycji rybołówstwa oraz wychowywanie w poszanowaniu dla środowiska i ochrony gatunków;
32. zwraca uwagę, że konieczne jest rozważenie sposobów zwiększenia potencjalnego popytu na specjalnie dostosowane statki przez rozszerzenie oferty i skierowanie jej np. do sektora kształcenia mającego doświadczenie w wykorzystywaniu sektora rolnego do celów edukacyjnych, np. w ramach programów „zielonych szkół”;
33. podkreśla, że dywersyfikacja produktów wymaga odpowiednich działań promocyjnych oraz że potrzebna jest strategia zwiększania widoczności skierowana do docelowej grupy rybaków, w tym transgraniczne inicjatywy promocyjne;
34. uważa zatem, że miejscowości rybackie powinny rozważyć uruchomienie wspólnych kampanii marketingowych z innymi miejscowościami turystycznymi w tym samym regionie, tak jak sugerowano w rezolucji Parlamentu z dnia 29 października 2015 r. w sprawie nowych wyzwań i koncepcji promowania turystyki w Europie ⁽¹⁾, a także wsparcie wspólnych platform handlowych, ze szczególnym uwzględnieniem promocji i sprzedaży online, w oparciu o współpracę międzynarodową;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0391.

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

35. uważa, że w ramach tej strategii marketingowej należy wytworzyć efekty synergii pomiędzy inicjatywami marketingowymi dotyczącymi wysokiej jakości produktów świeżych lub przetworzonych, gastronomii i oferty turystycznej, pogrupowanych według obszarów spójnych pod względem kulturowym, produkcyjnym lub środowiskowym lub zapewniających efekty synergii;
36. uważa, że konieczne jest zachowanie stosowania tradycyjnych praktyk i technik, takich jak *almadraba* i *xeito*, biorąc pod uwagę fakt, że są one ściśle związane z tożsamością i sposób życia w regionach przybrzeżnych, oraz uznanie ich za element dziedzictwa kulturowego;
37. zwraca uwagę na znaczenie inwestycji w dywersyfikację rybołówstwa w celu promowania tradycji, historii i dziedzictwa kulturowego rybołówstwa jako całości (wraz z tradycyjnymi narzędziami i technikami połowowymi);
38. zwraca uwagę na znaczenie inwestycji w dywersyfikację rybołówstwa w celu propagowania przetwarzania lokalnych produktów rybnych;
39. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia strategii mających na celu przezwycięzenie problemu sezonowości związanej z działalnością turystyczną przez, przykładowo, organizację festiwali, imprez gastronomicznych, festynów/targów portowych i wiejskich ⁽¹⁾, wiosek tematycznych czy muzeów (za przykładem Hiszpanii i Cetary), tak aby działalność ta mogła być prowadzona przez cały rok, niezależnie od pogody i warunków na morzu;
40. jest przekonany, że wyważony zestaw alternatywnych i ukierunkowanych produktów turystycznych oraz ich odpowiednia promocja i sprzedaż mogą pomóc w zrównoważeniu problemów związanych z sezonowością;
41. uważa, że zasadnicze znaczenie dla państw członkowskich, regionów i zainteresowanych stron ma dzielenie się najlepszymi praktykami, biorąc pod uwagę brak synergii między przedsiębiorstwami w basenach morskich UE prowadzący do fragmentacji i ograniczenia korzyści gospodarczych; zauważa, że należy promować współpracę między placówkami badawczymi, muzeami, przedsiębiorstwami turystycznymi, zarządcami obszarów Natura 2020, chronionymi obszarami morskimi, tradycyjnymi zakładami produkcji konserw i przetwórstwa, a także innymi zainteresowanymi podmiotami, aby opracować innowacyjne i zrównoważone produkty, które oprócz tego że stanowią gospodarczą wartość dodaną, spełniają również oczekiwania turystów; podkreśla potrzebę uwzględnienia tych działań w ogólnych spójnych ramach na rzecz promowania zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki w danych basenach morskich; uważa, że w tym kontekście RLGD mogą odgrywać istotną rolę i wobec tego powinny otrzymywać odpowiednie finansowanie;
42. wzywa państwa członkowskie i Komisje do zacieśnienia powiązań między szczeblem lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym, tak aby promować formy zarządzania ułatwiające wdrażanie polityk przekrojowych w dążeniu do osiągnięcia celów w różnych sektorach prowadzenia działań, w tym w sektorze zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
43. wzywa Komisję do wspierania, w ramach FARNET RLGD, ogólnoeuropejskiego dialogu z portami, podmiotami sektora turystyki i ekspertami z dziedziny środowiska;
44. wzywa organy krajowe i agencje do ściślejszej współpracy z agencjami turystycznymi i priorytetowego traktowania różnicowania niebieskiej gospodarki, w szczególności w odniesieniu do turystyki morskiej i jej dodatkowych sektorów; zauważa, że w odpowiednich przypadkach powinno to również obejmować włącznie do pakietów turystycznych i kampanii marketingowych wędkarstwa morskiego, zwłaszcza w odniesieniu do wysp i obszarów przybrzeżnych; podkreśla, że licencje na podwójne wykorzystanie statków rybackich – zarówno jako komercyjne statki rybackie uprawiające tradycyjne i łodziowe rybołówstwo, jak i statki do turystyki morskiej, w tym turystyki wędkarskiej – należy uznać za priorytet, oraz że należy przyznawać dotacje do pomocy w ich przekształcanie;
45. wzywa Komisję, państwa członkowskie, organy regionalne i lokalne, branże sektora oraz inne zainteresowane podmioty do działania w ukierunkowany sposób i zgodnie z polityką UE dotyczącą sektora rybołówstwa i akwakultury; zaznacza, że w związku z tym konieczne jest stworzenie podręcznika najlepszych praktyk, w którym zawarte będą najbardziej znaczące przykłady takich działań oraz zachęty do ich naśladowania przez inne przedsiębiorstwa; przypomina, że konieczne jest również zaangażowanie lokalnej społeczności naukowej w celu zapobiegania problemom dotyczącym środowiska;

⁽¹⁾ np. Dni Floty Śledziowej czy Dni Portu w Holandii).

Wtorek, 4 lipca 2017 r.

46. podkreśla znaczenie modeli biznesowych przyjaznych dla środowiska; zaleca zatem ścisłą współpracę ekspertów z dziedziny środowiska z lokalnymi grupami działania (np. RLGD i lokalnymi grupami działania na obszarach wiejskich);
  47. apeluje o zapewnienie niezbędnych środków finansowych do utworzenia europejskiej sieci wymiany najlepszych praktyk oraz mapowania w celu lokalizacji miejsc, w których prowadzona jest działalność połowowa, wraz z informacjami o atrakcjach i specyfice każdej wioski rybackiej;
  48. ma nadzieję, że wykorzystane zostaną konkretne mechanizmy wsparcia (w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego lub innych instrumentów), które mogą być uruchomione w przypadku sytuacji kryzysowej (takiej jak klęska żywiołowa) w obszarach, w których połowy oraz turystyka połowowa stanowią jedyne źródło dochodu;
  49. uważa, że należy zachęcać do finansowania takich działań z EFMR, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Funduszu Spójności, ramowego programu badań, Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), w ścisłej współpracy z doradcami z Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), oraz wspierać udzielanie pożyczek dotowanych umożliwiających omijanie konkretnych przeszkód, jakie napotykały kobiety w pozyskiwaniu finansowania dla projektów, które można włączyć do programów krajowych;
  50. podkreśla, że w okresie programowania 2007–2013 rybackie lokalne grupy działania miały do dyspozycji 486 mln EUR z Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz że około 12 000 projektów lokalnych otrzymało wsparcie w tym okresie;
  51. zachęca państwa członkowskie i RLGD do jak najlepszego wykorzystania dostępnych funduszy i, w miarę możliwości, do jednoczesnego pozyskiwania środków z innych funduszy (EFRR, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich – EFFROW – czy EFS);
  52. wzywa państwa członkowskie do stworzenia regionalnych punktów kontaktowych służących udzielaniu odpowiednich informacji i wsparcia;
  53. zaleca rybackim lokalnym grupom działania ścisłą współpracę z ekspertami w dziedzinie turystyki, aby identyfikować projekty służące dywersyfikacji na obszarach rybackich i wskazywać odpowiednie źródła ich finansowania, za pośrednictwem osi 4 EFMR;
  54. zwraca uwagę, że EFMR zapewnia specjalne wsparcie finansowe na rzecz inicjatyw podejmowanych przez kobiety w społecznościach rybackich;
  55. wzywa państwa członkowskie, by zagwarantowały, przez ustanowienie kryteriów wyboru dla operacji w ramach EFMR, właściwe uwzględnienie i promowanie równouprawnienia płci w finansowanych działaniach (np. przez preferencyjne traktowanie działań skierowanych specjalnie do kobiet lub podejmowanych przez kobiety);
  56. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy prawdopodobnego wpływu społeczno-gospodarczego i środowiskowego tej działalności;
  57. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy skutków społeczno-gospodarczych połowów rekreacyjnych dla turystyki śródlądowej, zwłaszcza na obszarach wiejskich, oraz do zaproponowania ewentualnych środków przeznaczonych dla regionów, w których potencjał tego rodzaju połowów nie jest wystarczająco eksploatowany;
  58. wzywa państwa członkowskie i Komisję do optymalizacji gromadzenia danych dotyczących turystyki związanej z rybołówstwem oraz do lepszego zarządzania tymi danymi;
  59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów, a także rządów państw członkowskich i komitetom doradczym.
-